

ἜΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 155

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀθῆναι τῆ 31 Ἰανουαρίου 1882.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

- Ἐρ. Τίς ἐξ ὄλων τῶν βουλευτῶν κάμνει τὴν καλλιτέραν οὐπαν, ἂν βρωσθῆ;
Ἄπ. Ὁ Παχός.
- Ἐρ. Καὶ τίς δ κάλλιον ἐνθυμούμενος τὰς γραφάς;
Ἄπ. Ὁ Ἱερομνήμων.
- Ἐρ. Τίς εἶνε ὁ ἀντιζήλος τῶν Ἑλλήνων;
Ἄπ. Ὁ Ῥωμαῖος.
- Ἐρ. Καὶ τίς εἶνε ὁ πάντοτε γεμάτος ἀπὸ μελάνης;
Ἄπ. Ὁ Καλαμάρας.
- Ἐρ. Τίς εἶνε ὁ πολυτιμότερος;
Ἄπ. Ὁ Διαμάντης.
- Ἐρ. Τίς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰτέλη εἰς τὸ Ὅρφανο-τροφεῖον Χατζηκώστα;
Ἄπ. Ὁ Ὅρφανός.
- Ἐρ. Τίς ἠδικήθη μὴ γενόμενος ἐπίσκοπος κατὰ τοὺς τελευταίους διορισμούς;
Ἄπ. Ὁ Παράρετος.
- Ἐρ. Τίς ἔχει σχέση μετὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον;
Ἄπ. Ὁ Λεοποταῖος.
- Ἐρ. Τίς εἶνε ὠραιότερος τὴν μορφήν;
Ἄπ. Ὁ Ραδινός.
- Ἐρ. Τίς περιέχει μέσα του δώδεκα;
Ἄπ. Ὁ Δορζίνος.
- Ἐρ. Τίς δὲν θὰ κάμη ποτὲ καυγᾶν ἐντὸς τῆς Βουλῆς;
Ἄπ. Ὁ Φρόνιμος.

- Ἐρ. Τίς λέγει τὰ περισσότερα ψεύματα;
Ἄπ. Ὁ Παραμυθιώτης.
- Ἐρ. Τίς θὰ ἐκλεχθῆ στρατηγὸς ἂν κάμη πόλεμον ἢ Βουλὴ;
Ἄπ. Ὁ Βελισσάριος.
- Ἐρ. Καὶ ἂν ἔχη καμμίαν δίκην ποῖος θὰ τὴν ὑπερασπίσῃ;
Ἄπ. Ὁ Νομικός.
- Ἐρ. Τίς θὰ μεταβῆ κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Παράδεισον;
Ἄπ. Ὁ Φιλάρτος.
- Ἐρ. Τίς ἔπρεπε νὰ εἶνε καθηγητὴς εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον;
Ἄπ. Ὁ Ζωγράφος.
- Ἐρ. Τίς τρώγεται ψητός;
Ἄπ. Ὁ Κέφαλος.
- Ἐρ. Τίς περιέχει περισσότερον γάλα;
Ἄπ. Ὁ Καρδαράς.
- Ἐρ. Τίς ἔχει τὴν ιδιοτροπίαν νὰ πολεμῆ μετὰ τὰ ἀμφίβια;
Ἄπ. Ὁ Νικοκάβουρας.
- Ἐρ. Τίς δὲν εἶνε βεβαίως λευκός;
Ἄπ. Ὁ Μαῖρος.
- Ἐρ. Τίς κατάγεται ἀπὸ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον;
Ἄπ. Ὁ Ἀδαμόπουλος.
- Ἐρ. Τίς δ πλουσιώτερος;
Ἄπ. Ὁ Φλωριάς.
- Ἐρ. Τίς εἶνε ὁ μάλλον εὐκατέργαστος;
Ἄπ. Ὁ Μεταλλικός.
- Ἐρ. Τίς ὁ ἀντιπροσωπεύων τὴν ἀσφάλειαν;
Ἄπ. Ὁ Μάρδαλος.
- Ἐρ. Τίς δὲν δίδει εὐρύχωρον κατοικίαν εἰς τὰ ἔλογά του;
Ἄπ. Ὁ Κορτσόσιανος.

- Ἐρ. Τίς σπάζεται με τὰ νόγια ;
 Ἄπ. Ὁ Ψύλλας.
 Ἐρ. Τίς ἀνάπτει διὰ μιᾶς ;
 Ἄπ. Ὁ Ἴσκος.
 Ἐρ. Τίς ἔχει μεγαλειτέραν συγγένειαν με τὸν Βασιλέα ;
 Ἄπ. Ὁ Δαρδούπουλος.
 Ἐρ. Τίς δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ εἰς πλοῖον ;
 Ἄπ. Ὁ Μουτσόπουλος.
 Ἐρ. Τίς θὰ ἐκφοβίξῃ περισσότερον τὸν Ἰακωβάτον ;
 Ἄπ. Ὁ Μοσχοβάκης.
 Ἐρ. Τίς εἶνε ὁ ἰσχυρότερος πάντων ;
 Ἄπ. Ὁ Σιδέρης.
 Ἐρ. Καὶ ὁ φονικώτερος ;
 Ἄπ. Ὁ Καραμπίνης.
 Ἐρ. Τίς εἶνε ὁ θερμότερος ;
 Ἄπ. Ὁ Φλογαίτης.
 Ἐρ. Τίς εἶνε ὁ πικρότερος ;
 Ἄπ. Ὁ Φαρμάκης.
 Ἐρ. Τίς κοπανίζεται αἰωνίως ;
 Ἄπ. Ὁ Γουδῆς.
 Ἐρ. Τίς εἶνε ὁ πρωϊνότερος ;
 Ἄπ. Ὁ Αὐγερινός.
 Ἐρ. Καὶ τίς ἔχει ἄξιυτέραν φωνήν ;
 Ἄπ. Ὁ Κοκοροίκος.

Ὁ κ. Μιχαὴλ Μελάς ἐπεχείρησε καὶ ἐπέτυχε νὰ εἰσαγάγῃ παρ' ἡμῖν ὑψηλότερόν τι εἶδος διασκεδάσεως. Ἄν σκοπὸς τῆς συνήθους προσωπιδοφορίας εἶνε ἡ δι' ἀλλοκότου περιβολῆς καὶ τετριμμένων μορφασμῶν πρόκλησις γέλωτος ἀλόγου καὶ ταπεινῆς διαχύσεως, ὅπως διάφορος καὶ κατὰ πολὺ εὐγενέστερος πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὁ ἐπιδιωκόμενος διὰ τῶν ὀμηγύρων μετμημφισμένων. Αὐταὶ οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν πρὸς τὴν ὀργιαστικὴν τῶν ἀρχαίων Κρονίων καὶ τῶν σήμερον ἀποκρέω εὐθυμίαν, ἀλλ' ἀληθῆς αὐτῶν προορισμὸς εἶνε, ἡ τοῦλάχιστον πρέπει πρὸ πάντων νὰ εἶνε, ἡ ἰκανοποίησις τοῦ ἐν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ ἐνυπάρχοντος αἰσθήματος ἐκείνου, ἐξ οὗ στενοχωρούμεθα καὶ ἀδημονοῦμεν, συγκρίνοντες τὸ ἀπεριόριστον τῶν ἐφέσεων ἡμῶν πρὸς τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, τὸν ὁποῖον κατέχομεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἐκαστος ἡμῶν καταδικάζεται νὰ ὀρύσσῃ ἐπιπόνως καὶ μονοτόνως τὸν αὐλακα αὐτοῦ ἐν τῷ αἰῶνι ἐν ᾧ ἐγεννήθη, οἱ δὲ πλείστοι καὶ ἐν ὀρισμένην τινὶ τῆς γῆς γωνίᾳ. Πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ τοιοῦτου χρονικοῦ καὶ τοπικοῦ ζυγοῦ οὐδὲν ἄλλο ἔχομεν μέσον πλὴν τοῦ πτερυγίσματος τῆς φαντασίας, τῆς μόνης δυναμένης νὰ πλανηθῇ ἀπεριορίστως εἰς παρωχημένους αἰῶνας καὶ ἀπέχοντας τόπους, διὰ τῆς ποιήσεως, τῆς τέχνης καὶ τῆς ἱστορίας. Πολὺ ἐν τούτοις ἡδύτατον καὶ προσιτώτερον τοῖς πολλοῖς καθίσταται τὸ κα-

ξείδιον τοῦτο διὰ τῆς ζώσης πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν παρελάσεως τῶν ἰνδαλμάτων τοῦ παρελθόντος. Ἐπιτυχῆς μετμημφισμένων χορὸς δύναται μέχρι τινὸς νὰ συζεύξῃ τὴν ἐκ τῆς πολυτελείας, τῆς μουσικῆς, τῶν ἡδυσμάτων, τοῦ καμπανίτου καὶ τῶν γυμνῶν ὤμων μέθην τῶν αἰσθήσεων μετὰ τῆς ὑψηλοτέρας ἐκείνης ἡδονῆς, ἣν αἰσθάνεται ὁ θεωρῶν ἔργον καλλιτέχνου ἢ στρέφων τὰς σελίδας τοῦ Οὐγῶ καὶ Βαλτερσκότου. Τοιαύτην τινα ἀπόλαυσιν ἠθέλησε νὰ παράσχῃ ἡμῖν ὁ τὸ παρελθὸν Σάββατον ξενίσας, οὐδὲν τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐξαρτωμένων παραλείψας, ὅπως καταστῆ κατὰ πάντα τελεία καὶ πληρεστάτη, κατορθώσας ν' ἀποσυρθῇ πᾶς τις περὶ τὴν πρῶταν ἀποκομίζων ἀνάμνησιν διασκεδάσεως ὡς ὄνειρον ὠραίας καὶ βαθύ αἶσθημα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην.

ANEMAZOMATA

Μετὰ λύπης βλέπει ὁ χωλὸς, ὅτι ἀπὸ πολλοῦ οἱ ὑπουργοὶ ἐπῆραν κατὰ γράμμα τὴν ἀβρόφρονα ἐπίκλησιν τοῦ ἀρμοδίου, ἣν τοῖς ἀπονέμει ὁ τύπος κατὰ τινας περιστάσεις. Οὕτω λόγου χάριν ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξέλαβεν ἑαυτὸν μεταξὺ ἄλλων ὡς ἀρμοδίον εἰς τὰ τῆς καλλιτεχνίας, εἰς τὰ τῆς ζωγραφικῆς, καὶ συνεπῶς ἔπαυσε τὸν διακεκριμένον ζωγράφον κ. Λύτραν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῇ πολυτεχνικῇ σχολῇ, πιστεύων βεβαίως, ὅτι δύναται ἐν τῇ ἀρμοδιότητί του ν' ἀντικαταστήσῃ ἕνα ζωγράφον δι' ἄλλου, μεθ' ὅσης εὐκολίας δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ ἐν Ἑλλάδι εἰς ὑπάλληλος διοικητικὸς ἢ ἀστυνομικὸς δι' ἄλλου, ἢ εἰς ὑπουργὸς δι' ἄλλου, ἀρκεῖ νὰ εἶνε βουλευτὴς ἐκ ῥυπαρῶν τινων τριόδων ἢ νὰ ὑποστηρίξῃται ὑπὸ τινων βουλευτῶν. Ἡθέλομεν νὰ μᾶς εἴπωσι, ποῦ δύναται νὰ εὕρῃ ὁ ἀναγεννώμενος ἐν τῇ Ἑλλάδι εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς προστασίαν κατὰ τῆς κοινοβουλευτικῆς ῥωμείκης ἀπολυτοφροσύνης καὶ βαρβαρότητος ; Ἀλλὰ διατὶ ἐπαύθη ὁ ἀξιόλογος καλλιτέχνης καὶ καθηγητὴς κ. Λύτρας ; Διότι ἐξεπλήρου ὡς καθηγητῆς τὸ καθήκον του, μὴ δεχόμενος τὴν καταπάτησιν τοῦ κανονισμοῦ. Δὲν ἐπεμβαίνομεν εἰς τὰς λεπτομερείας, αἰτινὲς εἰσι τοῖς πᾶσι γνωσταί.

* *

Καὶ ἡ θρυλουμένη ἐπιδρομὴ τοῦ Μανιατῶν πῶς σᾶς φαίνεται ; Αὐτὸ μᾶς ἔλιπεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν. Δὲν μᾶς φθάνει ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἡ ἐπιδρομὴ τῶν βουλευτῶν, τῶν ἐπιλαχόντων, τῶν θεσιθηρῶν, τῶν κλητῆρων κτλ. κτλ. Τώρα πρέπει νὰ κανονίσωσι τὸ δημόσιον φρόνημα τῆς πρωτεύουσας καὶ οἱ κλασικοὶ Μανιάται ! Ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ πειστέσωμεν εἰς τοιαύτην μωρίαν, ἐὰν μὴ ἴδωμεν. Ἀλλ' ἐν οὕτως ἔχει, τότε τί τὸ θέλετε τὸ Κράτος καὶ τὴν πρωτεύουσάν, Κύριοι ἀρμοδίιοι πολιτευόμενοι, ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ; Δὲν τὸ διαλύετε, μοιράζοντες ἡσυχῶς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἐπαρχικῶν σὰς τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους, ἀφοῦ κατάσχεται καὶ τὰ κεφάλαια τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, ἡμεῖς